Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Rok IV Czerwiec Nr. 6

WIADOMOŚCI KONTROLI SKARBOWEJ

ORGAN ZAWODOWY
STOWARZYSZENIA URZĘDNIKÓW
KONTROLI SKARBOWEJ

WARSZAWA
1928

TREŚĆ NUMERU:

Redaktor odpowiedzialny: Piotr Bogdziewicz.

Adres Redakcji: Warszawa, ulica Inflancka Nr. 1 m. 29. — Adres Sekretarjatu Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej Warszawa, ul. Piękna 3 m. 14. Telefon 415-93. Konto P. K. O. № 1444.

Warunki prenumeraty: Członkowie Stowarzyszenia U. K. S. otrzymują pismo bezpłatnie. Dla niecztonków cena egz. 1 zł 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Cała strona 60 zł., pół strony 35 zł., 1/4 strony 20 zł

Wydawca: Zarząd Główny Stow. Urzędn. Kontr. Skarbowej w Warszawie

Rok IV. Czerwiec 1928. Nr. 6.

WIADOMOŚCI KONTROLI SKARBOWEJ

Z DZIAŁALNOŚCI ZARZ. GŁ. S.U.K.S.

Do Ministerstwa Skarbu, Departament Akcyz i Monop. Państw. w Warszawie.

Zgodnie z uchwałą Walnego Zjazdu Delegatów Okręgów i Kół naszego Stowarzyszenia, zapadłą dnia 7 maja r. b. w Warszawie, mamy zaszczyt prosić o zmianę § 2 ustęp 3-ci protokułu spisanego dnia 16 kwietnia b. r. z odbytej konferencji w sprawie umundurowania w sposób następujący:

„Płaszcz kroju wolnego (t. z. angielskiego) jednorzędowy, zapinany na 5 guzików złotych z orzełkami, kołnierz leżąco wykładany (zastosowany do kurtki). W stanie płaszcza pasek sporządzony z tego samego materjału co płaszcz".

Potrzebę tej zmiany motywujemy tem, że model płaszcza dostosowany być winien do modelu kurtki i odmienny od modelu płaszcza wojskowego.

Równocześnie ponawiamy naszą prośbę o wprowadzenie w miejsce srebrnej i złotej — tylko złotej dystynkcji według rysunków już ustalonych w w. c. protokule dla wszystkich urzędników bez różnicy stopnia służbowego.

Za Zarząd Główny:

(—) *Burczyn* Sekretarz-Członek Zarz. (—) *Szeiwel*, Prezes

KOMUNIKATY ZARZĄDU GŁ. S.U.K.S.

Zarząd Główny S. U. K. S. wysłał do Zarządów Kół pismo z dnia 28 maja r. b., załączając do powołanego pisma egz. statutu Tow. Oszczędności i kredytu członków. Podajemy poniżej treść tak pisma Zarządu Gł. jak i statutu.

Do Zarządu Koła Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarb. na ręce pana kol. . . . . przewodniczącego Koła w . . . . . .

Przesyłając w załączeniu wzór statutu dla utworzyć się mającego w Okręgu tamtejszego Koła Towarzystwa Oszczędności i kredytu (Spółdzielnia) członków Stowarzyszenia Urz. Kontroli Skarbowej komunikujemy, że do uruchomienia tego Towarzystwa jest niezbędne:

1) zatwierdzenie statutu przez Walne Zebranie członków, które w okręgu tamtejszego Koła jaknajrychlej należy zwołać; 2) dokonanie wyboru Rady Nadzorczej (3 osoby i 1-go zastępcy; 3) dokonanie wyboru Zarządu (przewodniczącego, zastępcy i 5 członków).

Zatwierdzony przez Walne Zebranie statut mają podpisać wszyscy wybrani członkowie Zarządu Towarzystwa (Spółdzielni) i razem z dwoma odpisami statutu oraz protokółem uchwał Walnego Zebrania, na którym statut przyjęto i dokonano wyboru członków Rady Nadzorczej i Zarządu, przedłoży wybrany Zarząd Towarzystwa Oszczędności i kredytu osobnem pismem do odnośnego Sądu z prośbą o zarejestrowanie statutu w rejestrze handlowym. Pismo to winne być podpisane przez wszystkich członków Zarządu Towarzystwa (Spółdzielni) w formie wierzytelnej (legalizacja podpisów).

Na podstawie wyżej oznaczonych dokumentów nastąpi zarejestrowanie statutu przez odnośny Sąd rejestrowy.

O ileby Sąd zażądał pewnych uzupełnień braków lub zmian statutu, rzeczą wybranego Zarządu Spółdzielni będzie wymaganiom Sądu uczynić zadość w ściśle oznaczonym terminie.

Nadmieniam, że osoby, które statut podpisały, stają się automatycznie ozłonkami Spółdzielni z chwilą zarejestrowania statutu. Rzeczą tamtejszego Zarządu Koła oraz nowowybranego Zarządu Towarzystwa Oszczędności i kredytu będzie starać się o uzyskanie jaknajwiększej ilości udziałów dla tego Towarzystwa i dalsze prace nad jego rozwojem.

Zarząd Głowny uprasza Zarząd tamtejszego Koła Stowarzyszenia Urz. Kontroli Skarbowej, aby natychmiast przystąpił do zrealizowania akcji t. j. zwołał Walne Zebranie członków S. U. K. S. tamt. Okręgu w tej sprawie.

Równocześnie Zarząd Gł. uprasza o odpis protokułu

tego Walnego Zebrania oraz o zawiadomienie Sekretarjatu: „Warszawa, Piękna L. 3“ o rejestracji statutu, przy podaniu imiennego wykazu członków Rady Nadzorczej i Zarządu oraz ich adresów, a to celem przyspieszenia przekazania dotacji dla Towarzystwa Oszczędności i Kredytu z funduszów S. U. K. S. Sprawę należy traktować jako bardzo pilną.

Wreszcie komunikujemy, że prace nad uruchomieniem bibljotek w okręgach wszystkich Kół Stowarzyszenia znajdują się w pełnym toku.

Warszawa, dnia 28. V. 1928 r.

Prezes (—) *Szeiwel* Sekretarz (—) *Burczyn.*

Do Zarządów wszystkich Kół i Okręgów S. U. K. S.

W związku ze stanowiskiem i uchwałami, jakie w ostatnich czasach zajęły poszczególne Centralne Organizacje i Związki pracowników państwowych w sprawie uposażenia, zawiadamiamy, że Zarząd Gł. Stow. Urzędników Kontroli Skarb. określa swoje stanowisko w tej sprawie jak następuje:

1) Zarząd Główny Stowarzyszenia Urzędników Kontroli skarbowej wyraża żal pod adresem tych stronnictw sejmowych, które w Sejmie odrzuciły bez dyskusji rządowe projekty ustaw podatkowych, przez co uniemożliwiły rozwiązanie palącej kwestji poprawy bytu pracowników państwowych i ratunek groźnej ich egzystencji. Tem większego wyrazu nabiera ten słuszny żal, że jesteśmy świadomi tego, że nasze społeczeństwo uznaje krzywdy pracowników państwowych, polegające na nędznem wynagradzaniu ich za ofiarną pracę dla dobra całego Narodu i Państwa.

2) Zarząd Główny Stowarzyszenia Urzędników Kontroli skarbowej protestuje przeciw wykorzystywaniu nędzy i krzywd pracowników państwowych dla celów partyjnych i uznaje szkodliwość wprowadzania polityki partyjnej w szeregi urzędnicze—przeciwstawia się kategorycznie wszelkiemu partyjnictwu w organizacjach i zrzeszeniach pracowników państwowych, stwierdzając, że tego rodzaju taktyka nie licuje z godnością stanu urpędniczego i wprowadza ferment w poszczególnych organizacjach zawodowych, utrudniając unifikację ruchu organizacyjnego.

(—) *Burczyn*, Sekretarz (—) *Szeiwel*, Prezes

Dnia 7 i 8 lipca r. b. odbędzie się w Warszawie plenarne posiedzenie członków Zarządu Gł. Stowarzyszenia Urz. Kontroli Skarbowej.

Porządek dzienny posiedzenia zostanie przesłany wszystkim Członkom Zarządu Gł. w swoim czasie.

Warszawa, 7 czerwca 1927 r.

(—) *Burczyn*, Sekretarz *Szeiwel*, Prezes.

STATUT
TOWARZYSTWA OSZCZĘDNOŚCI I KREDYTU
CZŁONKÓW STOW. URZ. KONTR. SK. (SPÓŁDZIELNIA) w ....

§ 1.

Spółdzielnia nosi nazwę: „Towarzystwo Oszczędności i kredytu Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej.

§ 2.

Siedzibą Towarzystwa jest miasto ....

§ 3.

Celem Towarzystwa jako Spółdzielni jest:

a) przyjmować wkładki oszczędnościowe za oprocentowaniem,

b) udzielać członkom chwilowych pożyczek,

c) udzielać członkom pożyczek długoterminowych.

§ 4.

Czas trwania Spółdzielni jest nieograniczony.

§ 5.

Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do wysokości zadeklarowanych udziałów (§ 14 ustawy o Spółdzielniach).

§ 6.

Fundusz obrotowy Towarzystwa stanowią:

a) jednorazowe wpisowe, b) udziały członków, c) oszczędności, d) dotacja udzielona przez Stowarzyszenie Urzędników Kontroli Skarbowej w Warszawie.

§ 7.

Wysokość jednego udziału wynosi 60 zł. wysokość wpisowego jednorazowo 1 zł.

§ 8.

Każdy członek, przystępujący do Towarzystwa pisemną deklaracją, zobowiązuje się złożyć tytułem wpisowego jednorazowo 1 zł, wpłacić w 12 ratach miesięcznych udział (§ 7) oszczędności przynajmniej 1 zł. miesięcznie, a w miarę możności większe sumy.

§ 9.

Na udziały i wkładki oszczędnościowe będą wydawane książeczki udziałowe i oszczędnościowe.

§ 10.

Od złożonych pełnych udziałów wypłacana będzie dywidenda, a od oszczędności wynoszącej najmniej 10 zł. procenty, których wysokość oznaczy Walne Zebranie Towarzystwa.

W razie koniecznej potrzeby zmiany wysokości procentowania wkładek oszczędności, może to dokonać uchwałą Zarząd Towarzystwa w porozumieniu z Radą Nadzorczą.

11.

Dywidenda będzie dopisywaną do udziałów albo stanowić będzie wierzytelność członka. Wysokość dywidendy oznaczy Walne Zebranie.

§ 12.

Procenty od wkładek dopisywane lub wypłacane będą co roku, a w razie wcześniejszego wypowiedzenia i podjęcia oszczędności — natychmiast przy podjęciu, jednak tylko za pełne miesiące.

§ 13.

Wykazane w zatwierdzonym bilansie ewentualne straty będą pokrywane w porządku oznaczonym przez Walne Zebranie członków—w myśl zasad art. 58 ustawy o Spółdzielniach.

§ 14.

Wkładki oszczędności mogą być wycofane:

a) do wysokości 50 zł. natychmiast,
b) ponad 50 — 100 zł. za 2-tygodniowem wypowiedzeniem,
c) ponad 100 zł. za 1-miesięcznem wypowiedzeniem.

W razie przeniesienia członka lub nagłej potrzeby, o ile na oszczęczędności nie ciążą zobowiązania poręki kredytowej, może być w—miarę rozporządzalnej gotówki — oszczędność do wysokości 100 zł. natychmiast wypłaconą.

§ 15.

Pożyczki będą udzielane członkom w miarę zapasów kasowych:

a) do wysokości 50 zł. oraz do wysokości włożonych wkładek oszczędności bez poręczenia, pozatem:
b) do wysokości 2-miesięcznych poborów za poręczeniem dwóch lub więcej członków Towarzystwa i za dostarczonym rewersem, lub skryptem dłużnym i podpisami ręczycieli.

§ 16.

Pożyczki mogą być udzielane na czas:

a) chwilówki do wysokośc 100 zł. spłacalne każdego następującego miesiąca w dniu 1-go;
b) długoterminowe do wysokości 2-miesięcznych poborów, spłacalne w 12 ratach miesięcznych.

Chwilówki prowizorycznie przyjętym urzędnikom mogą być udzielane za poręką.

§ 17.

Członkiem Spółdzielni może być każdy urzędnik, należący do Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej w Warszawie. Członków przyjmuje Zarząd Spółdzielni.

§ 18.

Każdy z członków ma prawo:

a) czynnego i biernego wyboru, jako też udziału w walnych zebraniach osobiście;
b) korzystania z pomocy określonej w § 15 i 16-ym statutu;
c) wnoszenia życzeń i zażaleń do Rady Nadzorczej.

§ 19.

Wykluczenie członka może nastąpić z powodu:

a) rozwiązania Spółdzielni (§ 26 ust. o spółdzielniach);
b) niedotrzymywania zobowiązań przyjętych deklaracją;
c) niestosowanie się do postanowień statutem objętych;
d) wystąpienia lub wykluczenia ze Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej.

§ 20.

Wykluczenie członka może nastąpić na podstawie uchwały pełnego Zarządu Spółdzielni.

§ 21.

Władzami Spółdzielni są:

a) Walne Zgromadzenie, 2) Rada Nadzorcza, 3) Zarząd Spółdzielni.

§ 22.

Walne Zgromadzenie zwołuje Zarząd Spółdzielni w porozumieniu z Radą Nadzorczą każdego roku kalendarzowego najpóźniej do końca marca. O zwołaniu Walnego zebrania mają być członkowie zawiadomieni na 14 dni przed terminem przez ogłoszenie terminu w „Wiadomościach Kontroli Skarbowej“. Uchwały mogą zapadać wyłącznie w sprawach objętych porządkiem obrad.

Do ważności uchwał Walnego Zebrania wymaganą jest połowa wszystkich członków, a w braku kompletu może się Walne Zebranie odbyć tego samego dnia przy udziale każdej ilości członków. Nadzwyczajne Walne Zebranie zwołać ma Zarząd Spółdzielni w ciągu 14 dni na żądanie przynajmniej $^{1}/_{4}$ ilości członków.

Uchwały zapadają większością głosów obecnych członków.

§ 23

Do zakresu Walnego Zebrania należy:

a) wybór Zarządu t. j. przewodniczącego, zastępcy i 5-ciu członków;
b) wybór Rady Nadzorczej, składającej się z trzech

członków i jednego zastępcy, którzy równocześnie spełniają funkcje komisji rewizyjnej;

c) rozdział zysków;

d) uchwalanie wysokości procentów od oszczędności.

c) udzielenie Zarządowi Spółdzielni na wniosek Rady Nadzorczej absolutorjum z czynności za rok sprawozdawczy;

f) załatwienie wniosków i interpelacji.

§ 24

Do zakresu Zarządu Spółdzielni należy:

a) wprowadzenie ksiąg, rachunków i biurowości wedle zasad ogólnych, przyjętych dla Spółdzielni;

b) zarządzenie sprawami i majątkiem Towarzystwa;

c) uchwalanie sposobu lokowania kapitałów;

d) wykluczanie członków, narażających dobro lub powagę Spółdzielni;

e) zwoływanie Walnego Zebrania;

f) składanie sprawozdania rocznego przed Walnem Zebraniem i półrocznego przed Zarządem Głównym Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarb w Warszawie;

g) uchwalanie udzielenia lub odmowy pożyczek;

h) przedsiębranie kroków represyjnych przeciw dłużnikom.

§ 25.

Zarząd Spółdzielni odbywa posiedzenia w miarę potrzeby, a do ważności uchwał potrzebna jest obecność przewodniczącego lub zastępcy i 2 członków. Uchwały zapadają większością głosów łącznie z przewodniczącym, którym jest zawsze przewodniczący Zarządu Spółdzielni lub jego zastępca

§ 26.

W nagłych wypadkach może przewodniczący Zarządu Spółdzielni w porozumieniu z 1 członkiem Zarządu Spółdzielni udzielić chwilowej pożyczki z funduszów kasowych pod własną odpowiedzialnością.

§ 27.

Rada Nadzorcza jako komisja rewizyjna ma prawo i obo-

wiązek sprawdzenia w każdym czasie a obowiązkowo co ćwierć roku ksiąg i kasy z podaniem wyniku w księdze uchwał, przechowywanej u prezesa Rady Nadzorczej i ma czuwać nad czynnościami Zarządu Spółdzielni, a na Walnem Zebraniu wnosić na udzielenie absolutorjum. Członkowie Rady Nadzorczej wybierają z pomiędzy siebie przewodniczącego i sekretarza.

§ 28.

Likwidacja, rozwiązanie lub upadłość Towarzystwa odbywa się wedle zasad § 76 do 106 ustawy o Spółdzielniach.

§ 29.

W razie likwidacji pozostały majątek w gotówce z inwentarzem przypada Stowarzyszeniu Urzędników Kontroli Skarbowej w Warszawie.

§ 30.

W sprawach nieobjętych niniejszym statutem obowiązują postanowienia ustawy o Spółdzielniach z dnia 29. X. 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 111 poz. 733).

§ 31.

Ogłoszenia Spółdzielnia zamieszczać będzie w „Wiadomościach Kontroli Skarbowej".

Z ŻYCIA KÓŁ I OKRĘGÓW S. U. K. S.

KOŁO W BRODACH.

Dnia 7 czerwca 1928 odbyło się w Brodach, siedzibie Usamu, Walne Zgromadzenie Koła S. U. K. S. przy współudziale delegatów Okręgowego Zarządu S. U. K. S. we Lwowie, na którem zapadła uchwała przystąpienia Koła w Brodach do Okręgu Lwowskiego. Zgromadzenie zaszczycił swą obecnością Naczelnik Usamu st. radca sk. Stefan Haller, który zgłosił swe przystąpienie do S. U. K. S.

Na tem miejscu Zarząd Koła S. U. K. S. w Brodach wyraża podziękowanie P. Naczelnikowi Usamu za szczere zajęcia się sprawami Kontroli skarbowej i zrozumienie jej potrzeb, za co zadokumentował przez przystąpienie do naszego Stowarzyszenia.

Za Zarząd

(—) *W. Pluterski*, Prezes (—) *J. Moor*, Sekretarz.

OGŁOSZENIE.

Zarząd Spółdzielni „DOM ZDROWIA" Spółdzielnia Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej w Stanisławowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia członków Spółdzielni z dnia 15 stycznia 1928 odnośnie do § 7 statutu członkowie Spółdzielni odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni tylko udziałami ustalonymi w § 6 statutu t. j. kwotą złotych 100 za każdy udział.

Zatem podaje się do wiadomości, że Spółdzielnia gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzedne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych, lub spornych, że jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu 3 miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zmianę § 7 statutu.

Za Zarząd:

Sekretarz (—) *BUDYŃSKI* Przewodn. (—) *SPUNDA*

Dom Zdrowia w Jamnej

Bilans surowy z dniem 31 grudnia 1927 roku.

OBROTY ZA CAŁY OKRES RACHUNKOWY.

Rachunki	*Winien*	*Ma*
Kasy	2 zł. 73 gr.	—
Nieruchomości	5.826 „ 19 „	—
Kapitału udziałowego	—	1.702 zł. — gr.
Funduszu zapasowego	—	19.389 „ 55 „
Kosztów administracji	1.998 „ 31 „	—
Lokacji	14.359 „ 47	—
Procentów i prowizji	—	1.095 „ 15 „
Razem	22.186 zł. 70 gr.	22.186 zł. 70 gr.

Stan członków z końcem poprzedniego roku = 82, przybyło —, pozostaje 82.

Inż. ZBIGNIEW OSTROWSKI
radca skarbowy w Poznaniu

PIWOWARSTWO.

WIADOMOŚCI O WYROBIE PIWA, ZEBRANE I UŁOŻONE DLA POTRZEB KONTROLI SK.

(ciąg dalszy)

Zaznajomiwszy się z zasadniczemi procesami chemicznemi, jakie odbywają się przy wyrobie piwa, wrócimy do rozpoczętego tematu t j. do właściwej fabrykacji piwa.

Sporządzanie słodu, który stanowi właściwy i z reguły jedyny materjał podstawowy do sporządzania brzeczki, jest zabiegiem skomplikowanym. Ponieważ słód dla piwowara jest sam w sobie tym podstawowym surowcem a nie jak w gorzelni, surowcem pomocniczym, musi być sporządzony z wielką starannością. Najmniejsza wada słodu wpływać będzie ujemnie na dobroć piwa a każda zmiana przy procesie słodowania spowoduje zmianę w smaku i jakości piwa. Mniejsze browary, którym brak warunków do produkowania dobrego słodu, sprowadzają gotowy słód ze specjalnych słodowni. Browary, którym zależy na puszczaniu w handel specjalnych gatunków piwa o ustalonej marce, wyrabiają same słód według właściwych sobie metod i z pewnych stałych odmian jęczmienia. W jednym i drugim wypadku konieczne jest przygotowanie większego zapasu słodu i zakonserwowanie go do dłuższego przechowywania. Konserwowanie odbywa się zapomocą suszenia t. j. usunięcia ze słodu zielonego wody. Suchy słód przestaje się rozwijać i kiełkować, wskutek czego zatrzymuje ten skład, jaki uzyskał przy ukończeniu słodowania, względnie ten, jaki uzyskał przy suszeniu

Pierwszą czynnością przed słodowaniem jest należyte oczyszczenie jęczmienia z kurzu, obcych domieszek i wysortowanie ziarn nierównych, uszkodzonych i t. p. zapomocą tryjerów i szczotkownic. Następnie ziarno myje się czystą wodą i w końcu moczy w wodzie, aby mu dostarczyć potrzebną do kiełkowania ilość wilgoci. Namoczony jęczmie ńpoddaje się w słodowniach grzędkowych lub mechanicznych (systemu Gallanda lub Saladina) procesowi kiełkowania. Jęczmień w czasie kieł-

kowania zagrzewa się, co powoduje wydzielanie się z niego wody czyli pocenie się słodu. Zależnie od temperatury i sposobu słodowania prowadzi się słód zimny (t. zw. zimny pot) i słód ciepły (t. zw. ciepły pot). Przy ciepłym pocie utrzymuje się jęczmień w grzędkach wysokich (30—50 ctm.) wskutek czego temperatura słodowania dochodzi do 31 — 37°C, a cały proces słodowania trwa około 6-ciu dni. Wskutek wysokiej temperatury a w dalszem jej następstwie silnego procesu oddychania znaczniejsza część skrobi zamienia się w bezwodnik węglowy i temsamem zostaje stracona jako materjał do wyrobu piwa. Zyskuje się natomiast na czasie, w ciągu którego można przerobić większą ilość jęczmienia na tej samej powierzchni słodowni i mniejszą ilością pracy. Straty jednak w materjale przewyższają te korzyści, wskutek czego browary i słodownie prowadzą przeważnie słód zimny. Przy tym sposobie należy przez odpowiednie przewracanie grządek starać się, aby temperatura grządki nie była wyższa jak 17°C, a cały proces słodowania trwał około 10—12 dni.

Otrzymany słód, słód zielony, poddaje się suszeniu. W tym celu przenosi się go na suche i przewiewne miejsca i rozkłada w cienkich warstwach, często przewracając. Traci on wskutek tego znaczną ilość wilgoci i w tym stanie nazywamy go „suchym na powietrzu“.

Dobry słód zielony powinien posiadać następujące cechy: kiełek liścieniowy i korzeniowy są we wszystkich ziarnach jednakowo rozwinięte, kiełek liścieniowy i korzeniowy są we wszystkich ziarnach jednakowo rozwinięto, kiełek liścieniowy ciągnie się jako tępe zgrubienie pod łuską ziarna w $^2/_3$—$^3/_4$ jego długości, kiełki korzeniowe są silne i skręcone a długość ich wynosi około 1—5 cm. Zapach słodu zielonego jest przyjemny, świeży, przypominający zapach świeżych ogórków zielonych; zawartości ziarna rozciera się gładko między palcami.

Suszenie słodu ma na celu usunięcie z niego wody, aby go uczynić trwałym i odpornym na zmiany, następnie, aby można od niego oddzielić korzonki, które nadawałyby piwu nieprzyjemny smak, a w końcu aby przez suszenie wywołać w słodzie pewne zmiany chemiczne, mające wpływ na smak i kolor piwa. Suszenie musi być wykonane ostrożnie. Gdyby słód zielony poddać wprost działaniu wyższej temperatury, to

wilgotna skrobia sklajstrowałaby się a po wysuszeniu zamieniła na twardą rogową masę trudno rozpuszczalną w wodzie. Równocześnie wilgotny diastaz w wyższej temperaturze zostałby zabity i nie działałby zcukrzająco na skrobię.

Przy suszeniu słodu trzeba unikać zatem temperatury ponad 45°C tak długo, jak długo słód zawiera jeszcze wilgoć. Podnoszenie temperatury ponad 31° Celsjusza można rozpocząć wówczas, gdy ziarno jest twarde,a korzonki łatwo przy pocieraniu odpadają. Suszarnie słodu są to wysokie zwykle trzypiętrowe budynki, w których każde piętro stanowią podłogi z gęstych żelaznych rusztów (kraty). Od dołu wchodzi do suszarni gorące odpowiednio utemperowane powietrze, wskutek czego na najniższem piętrze panuje najwyższa temperatura spadająca stopniowo na piętrach wyższych. Stosownie do tego suszenie słodu odbywa się początkowo na najwyższem piętrze, poczem słód w miarę potrzeby przerzuca się na piętra niższe. Gdy woda ze słodu przez odpowiednie następne suszenie została do zamierzonego stopnia następnie usunięta, można podwyższać temperaturę t. j. zesypywać słód na niższe piętra suszarni i w końcu doprowadzić słód do prażenia. Zależnie od właściwości, jakich słód nabiera w czasie suszenia i prażenia, rozróżniamy trzy główne rodzaje słodu.

Słód czeski, zwany także pilzneńskim, posiada jasną barwę, zapach zbliżony do słodu zielonego i odpowiedni temu zapachowi smak, który nazywamy „zielonym". Otrzymuje się ten słód przez długie suszenie przy nizkiej temperaturze, którą w końcu podnosi się do 50—62°C i w tej temperaturze trzyma słód już tylko 2—3 godziny.

Słód wiedeński posiada mączkę również jeszcze białą nie przyprażoną, ale silny aromat i smak słodu prażonego, jednak bez goryczki. Słód ten po wysuszeniu przy nizkiej temperaturze praży się parę godzin przy 70—100°C.

Słód bawarski lub monachijski suszy się krótko przy nizkiej temperaturze, a gdy zawartość wody osiągnie 10—12°/₀ ogrzewa kilka godzin przy 62 — 70°C poczem kilka godzin praży przy 100—112°C. Słód ten posiada mączkę przyprażoną na kolor żółty lub brunatnawy, bardzo silny aromat i aromatyczny smak.

Im wyższej temperaturze prażenia poddawać będziemy słód względnie im dłużej go będziemy prażyć tem większe zmiany wywołamy zewnętrzne i wewnętrzne we właściwościach słodu. Przekraczając temperaturę 120°C, tracimy już w słodzie właściwy materjał do wyrobu piwa, uzyskujemy jednak materjał dający specjalny ekstrakt i barwę piwa. Przy prażeniu wytwarza się w słodzie przedewszystkiem t. zw. guma słodowa, część skrobi zmienia się na dekstryny i cukier a ciała białkowe rozkładają się. Następująca tabelka daje pogląd, jakim zmianom podlega jęczmień zamieniony na słód suchy na powietrzu, słabo prażony i silnie prażony.

Zawartość	w jęczmieniu	w słodzie		
		susz. na powietrzu	słabo prażonym	mocno prażonym
gumy słodowej	0	0	7.8	14.0
dekstryn	5.9	8.0	6.6	10.2
skrobi	67.0	58.1	58.6	47.6
cukru	0.0	0.5	0.7	0.9
włókna	9.6	14.4	10.8	11.5
ciał białkowych	12.1	13.6	10.4	10.5
tłuszczu	2.3	2 2	2.4	2.6
popiołu	3.1	3.2	2.7	2.7
Razem . .	100%	100%	100%	100%

Do wyrobu piwa ciemnego używa się domieszki słodu palonego. W tym celu praży się słód podobnie jak kawę do temperatury 200—240°C. Słód taki zawiera dużo ciał aromatycznych i karamelu czyli cukru palonego. Dodany do gotowania brzeczki nadaje jej ciemny brązówy kolor i specjalny smak.

Słód po wysuszeniu poddaje się na specjalnych przyrządach sitowych polerowaniu celem oddzielenia kiełków a następnie szczotkowaniu, poczem przechowuje się go w przewiewnych magazynach jako produkt surowy do fabrykacji piwa lub produkt przeznaczony na handel.

Bliższa obserwacja w browarze procesu przygotowywania słodu, jego ilości, jakości, obrotu handlowego, może i powinna dać organom skarbowym cenne wskazówki do skontrolowania ogólnej produkcji piwa. Wiedząc, jakie ilości słodu browar produkuje, jakie ilości sprzedaje w stanie nieprzerobionym, wiemy ile go mógł przerobić na piwo we własnem przedsiębiorstwie. Na podstawie obserwacji szeregu warek kontrolowanych od chwili wazenia słodu do chwili sprawdzenia ilości i jakości brzeczki, możemy sobie wyrobić dokładny obraz wydajności ekstraktu z danego gatunku słodu produkowanego przez browar a w dalszym ciągu na podstawie prostego obliczenia kontrolować, czy ilość i jakość wyprodukowanego piwa odpowiada tej ilości słodu, którą browar użył do wyrobu piwa. Np z dziesięciu kontrolowanych warek otrzymamy przeciętne kontrolujące:

Browar używa do jednej warki 680 hl. słodu i otrzymuje z niego 42 hl. piwa o zawartości 11.8% ekstraktu w brzeczce wystudzonej t. j. w piwnicy fermentacyjnej. Zatem $42 \times 11.8 =$ 495.6 hl. ekstraktu, zawartego 650 kg. słodu, czyli $\frac{495.6 \times 100}{680} =$ 72·8 %, okrągło 73% ekstraktu zawiera produkowany przez browar słód. Na podstawie tych danych można wyprowadzić dalsze obliczenia. Np. browar wyprodukował 300.000 kg. słodu, z tej ilości sprzedał 120.000 kg., według książki warek przerobił 150.000 kg., powinno zostać 150.000 kg. Gdyby według dokładnych obserwacji zapas ten był znacznie mniejszy, byłoby uzasadnione podejrzenie, że wpisy do książki warek, odnoszące się do ilości zatartych materjałów (ilości użytego słodu) lub zawartości ekstraktu w brzeczce nie odpowiadają rzeczywistości. Następnie przyjmując na podstawie poprzedniego obliczenia zawartości ekstraktu w słodzie na 73% obliczamy, że ze 150.000 kg. słodu powinien browar otrzymać $\frac{150.000 \times 73}{100} =$ 109.500 kg. ekstraktu dzieląc tę ilość przez 11.1 t. j. przeciętną zawartość ekstraktu w piwie otrzymywanem w browarze obliczymy, że ze 105.000 kg. ekstraktu powinien browar otrzymać 9.279 hl. piwa o zawartości 11.8% ekstraktu. Na tej samej podstawie można sprawdzić cyfrowo każdą warkę z osobna jak również oznajmienia warek. Naprz. browar zgłasza warkę 38 hl. piwa pełnego (zatem o zawartości nie więcej jak 13% ekstraktu), do której zamierza użyć 820 kg.

słodu. Znając z szeregu obserwacji i obliczeń wartości słodu tego browaru i wiedząc, że posiada np. 70⁰/₀ ekstraktu,—możemy sprawdzić oznajmienie w następujący sposób (biorąc pod uwagę, że piwo pełne tego browaru zawiera przeciętnie 12⁰/₀ ekstraktu): 820 kg. słodu o zawartości 70⁰/₀ ekstraktu daje $\frac{820 \times 70}{100}$ = 574 hl. ekstraktu czyli 574 : 12·8 = 4 4.84 hl. piwa, zatem z oznajmionej ilości słodu browar może wyrobić o 6.84 hl. więcej niż oznajmił zatem o 17⁰/₀ więcej. Istnieje jednak możliwość. że zamiast większej ilości browar zamierza wyrobić piwo mocniejsze, bo z 574 hl. ekstraktu może otrzymać 38 hl. piwa o zawartości $\frac{574}{38}$ = 15.34⁰/₀ ekstraktu, a zatem o $\frac{15 \cdot 34 \times 100}{13}$ 11·3⁰/₀ więcej. Otrzymawszy takie wyniki obliczeń, inspektor nie może i nie powinien przyjąć i zatwierdzić oznajmienia, lecz zażądać wyjaśnień względnie nowego oznajmienia, któreby odpowiadało stosunkom produkcji danego browaru-

Sporządzanie brzeczki piwnej.

Brzeczka piwna jest to wyciąg otrzymany zapomocą wody ze słodu lub innych materjałów używanych do wyrobu piwa, zawierający cukier wyrobiony z tych materjałów i ciała ekstraktywne a przez gotowanie z chmielem zabezpieczony przed działaniem bakteryj, zdolny jednak do fermentowania i wymiany cukru na alkohol i bezwodnik węglowy.

Sporządzanie brzeczki polega na następujących czynnościach: 1) śrutowanie słodu czyli rozdrabianie go na odpowiednich przyrządach; 2) zacieranie śrutu słodowego przy pomocy gorącej wody celem zcukrzenia skrobi, otrzymania ekstraktu i usunięcie młóta t. j. łusek otaczających ziarno; 3) gotowanie ekstraktu celem wydzielenia ścinających się podczas gotowania ciał białkowych; 4) gotowanie z chmielem czyli konserwowanie brzeczki, nadanie jej smaku chmielu; 5) chłodzenie brzeczki do temperatury, w której ma nastąpić rozpoczęcie fermentacji. Podczas chłodzenia brzeczka wysyca się powietrzem, które straciła w czasie gotowania a które potrzebne jest w czasie rozwoju drożdży.

Śrutowanie słodu ma na celu roztarcie ziarna na drobne cząsteczki tak, aby cała masa zawartej w ziemi mączki mo-

gła podlegać działaniu wody podczas zacierania. Najlepiej byłoby rozetrzeć słód na mąkę. Ten sposób jednak rzadko jest stosowany gdyż mąka słodowa zlepia się przy zacieraniu, tworzy gęstą, zbitą masę trudno się zcukrzającą i trudno oddzielającą brzeczkę przy filtrowaniu. Z tego powodu słód rozciera się tylko na drobne krupki, t. zw. śrut słodowy, na których łuska ziarna pozostaje tylko połamana a jako nierozpuszczalna w wodzie stanowi dobry materjał do filtrowania brzeczki w zacierni. Śrut słodowy ulega działaniu gorącej wody t. j. klajstrowaniu i działaniu diastazu t. j. zcukrzaniu warstwami. W miarę jak wierzchnie warstwy mączki sklajstrują się, zcukrzą i rozpuszczą, działa woda i diastaz na głębsze warstwy mączki w zacierni, aż w końcu pozostanie tylko łuska ziarna, która opada na dno kadzi wyłożone sitem i przez tę łuskę i sito wytworzona brzeczka filtruje się i przecieka jako czysty płyn.

Do śrutowania słodu skonstruowano kilka rodzai młynków (śrutowników). Są to aparaty składające się z jednej lub kilku par ruchomych walców stalowych karbowanych, które przechodzący między nimi słód rozgniatają i przeprowadzają najczęściej wprost do zacierni, w której ma nastąpić zacieranie śrutu słodowego.

Art. 12 ustawy o opodatkowaniu piwa określa, jakiego słodu wogóle wolno używać do wyrobu piwa, a § 16 p. 5-y rozp. wyk. określa, że ryżu, kukurydzy, prosa i t. p. nie uważa się jako ziarna służącego do wyrobu piwa. Wynika stąd, że słodu wyrobionego z ryżu, kukurydzy i t. p. ziarn, nie wolno dodawać i używać także przy wyrobie piwa górnej fermentacji. Postanowienie (§ 16 p. 4) regulujące warunki pod jakiemi wolno w brzeczce używać słodu całkowicie lub częściowo odtłuszczonego lub mąki słodowej, ma na celu zapobieżenie używania do wyrobu piwa surogatów jak dekstryna, cukier skrobiowy i t. p. § 44 p. 1 r. w. pozwala na przechowywanie zapasów rozdrobionego słodu tylko w pobliżu wagi lub naczyń zaciernych w tym celu, aby organa skarbowe miały możność czuwania nad ilością słodu używanego do warek w samym browarze, oraz mogły zapobiegać ewentualnemu przenoszeniu słodu, nadającego się już bezpośrednio do wyrobu brzeczki, do innych nieoznajmionych i niekontrolowanych pomieszczeń. W tym samym celu § 28 p. 2 r. w. zabrania utrzymywania młynów na terytorjum browaru.

Zacieranie słodu jest najważniejszą czynnością całego procesu warzenia piwa. Przy tej czynności mączka (skrobia) zawarta w słodzie pod wpływem diastazu, wody i odpowiedniej temperatury zamienia się na maltozę i dekstrynę. Ponadto ciała białkowe, barwik, guma słodowa i ciała aromatyczne przechodzą w rozczyn i razem z maltozą i dekstryną tworzą brzeczkę piwną. Brzeczkę piwną otrzymujemy w zasadzie przez zalewanieześrutowanego słodu ciepłą wodą i przez podgrzewanie do odpowiedniej temperatury. Cel ten osiągamy przez infuzję lub odgotowywanie (dekokcję).

Sposób infuzyjny, dziś już rzadko używany, polega na zatarciu słodu początkowo małą ilością ciepłej wody, a następnie dolewaniu gorącej wody aż do temperatury zcukrzenia, poczem rozpoczyna się filtrowanie brzeczki przy równoczesnem dodawaniu dalej takiej ilości gorącej wody, aby wyciągnąć ze słodu wszystkie rozpuszczalne części i otrzymać brzeczkę o żądanej koncentracji.

Sposób dekokcyjny, ogólnie używany, polega na zalaniu słodu całą ilością ciepłej wody, przeznaczonej do warki. Zatarty w ten sposób słód ogrzewa się następnie partjami do wyższej temperatury albo nawet do wrzenia, wskutek czego część skrobi zamienia się na maltozę, część na dekstrynę, ponieważ przez ogrzewanie siła diastatyczna słodu zależnie od wysokości użytej temperatury maleje. Podnoszenie temperatury odbywa się stopniowo w ten sposób, że części zatartego słodu przenosimy do osobnego naczynia i podgrzewamy do wrzenia, gotujemy pewien czas i napowrót zlewamy powoli do pozostałej ilości zacieru przy ustawicznem mięszaniu. Temperatura w zacierze podnosi się zatem do odpowiedniej wysokości, od której zależy teraz stopień zcukrzania się skrobi. Jeżeli temperatura osiągła około 57°C, to zcukrzanie jest najsilniejsze, w niższej temperaturze słabsze, w wyższej przesuwa się na korzyść dekstryn, a w temperaturze 70—80°C następuje już tylko rozpuszczanie skrobi. Temperaturę zatem, jaką nadamy zacierowi po pierwszem gotowaniu, nazywamy temperaturą zcukrzenia i możemy ją dowolnie regulować, gotując większą lub mniejszą część zatartego słodu. Czynność tę powtarzamy drugi czasem trzeci raz, nazywając to gotowaniem pierwszej, drugiej lub trzeciej kaszy. Jak już zaznaczyliśmy, posiada niemal każdy niemal browar swój odrębny spo-

sób gotowania piwa, wszystkie jednak sposoby zdążają do zcukrzania skrobi w słodzie. Wyciągnięcia ciał ekstraktywnych i otrzymania czystej wolnej od zawiesin brzeczki. Brzeczka piwna ma inny skład niż zacier gorzelany, który powinien zawierać jaknajwiększą stosunkowo ilość maltozy a jaknajmniej dekstryn, gdyż z maltozy mamy otrzymać alkohol, który przez destylację wydzielimy z zacieru. Piwo natomiast stanowi odpowiednio przygotowany, odfiltrowany, zaprawiony i odfermentowany zacier wraz z wytworzonym alkoholem. Zawarty w piwie alkohol nie jest jednak jedynym i najgłówniejszym składnikiem piwa. Wskutek tego zadaniem diastazu przy wyrobie brzeczki piwnej nie będzie przemienienie skrobi wyłącznie na maltozę, lecz pożądane i konieczne jest, aby część skrobi zamieniła się w dekstryny, nie podlegające bezpośrednio fermentacji, pozostające zatem w piwie jako ekstrakt, podtrzymujący zdolności fermentowania piwa przez długi czas. Zależnie zatem od sposobu zacierania i regulowania temperatury zcukrzenia możemy z tej samej ilości słodu otrzymać różnego rodzaju brzeczki t. j. o większej lub mniejszej zawartości ekstraktu zależnie od ilości użytej wody, albo otrzymać brzeczkę, w której wytworzy się więcej alkoholu a pozostanie mniej ciał ekstraktywnych lub odwrotnie

Regulując temperaturę zcukrzenia tak, aby wytworzyło się mniej cukru (temperatura zcukrzenia ponad 57°C), otrzymamy piwo o małej zawartości alkoholu, a większej ekstraktu i odwrotnie przy lepszem zcukrzeniu otrzymamy piwo o większej zawartości alkoholu, a mniejszej ekstraktu. Również możemy przez odpowiednie zacieranie otrzymać brzeczkę dającą piwo mocne i ekstraktywne.

Zawartość ekstraktu w brzeczce piwnej oznaczać można trzema sposobami a mianowicie: wagowo zapomocą piknometra przez oznaczenie ciężaru właściwego brzeczki, wagowo przez odparowanie do suchości oznaczonej ilości brzeczki i zważenie suchego ekstraktu a w końcu zapomocą areometra dającego wprost na skali procenty ekstraktu. Dwa pierwsze sposoby wymagają użycia dokładnych wag analitycznych względnie także piknometrów oraz pewnej zręczności w wykonywaniu takich oznaczeń. Natomiast oznaczenie areometrem jest bardzo łatwe, daje wyniki nie zupełnie dokładne jednak dla celów kontrolnych i technicznych zupełnie wystarczające.

Areometr Ballinga używany do oznaczania ekstraktu w piwie nosi nazwę sacharometru (cukromierza) gdyż sporządzony jest do określania rozczynów cukru. Zbudowany jest podobnie jak alkoholomierz ze szkła, lecz wskazuje odwrotnie, mianowicie skala idzie z góry na dół i punkt zerowy umieszczony jest na najwyższem miejscu skali, gdyż im rzadszy płyn t. j. im mniej zawiera ekstraktu, tem więcej areometr będzie się zanurzał. Aby skala była dokładniejsza i miała większą dającą się łatwiej odczytać podziałkę, sporządza się dwa rodzaje sacharometrów: o skali niższej dla piw pełnych i dubeltowych, oraz o skali wyższej dla piw mocnych. Sacharometry wskazują dokładnie tylko przy pewnej ściśle określonej temperaturze. Badając brzeczkę przy innej temperaturze należy przy pomocy dodanej dla każdego cukromierza tabeli wprowadzić odpowiednią poprawkę do odczytanych na skali procentów.

§ 53 p. 4. r. w. określa jako normalną dla cukromierza temperaturę 14°R = 17.5°C. § 72 r. w. podaje sposób oznaczania ekstraktu w brzeczce piwnej. Przy urzędowem stwierdzaniu ekstraktu w brzeczce mogą jednak czasami zachodzić wątpliwości czy oznaczenie jest dokładne zwłaszcza wówczas, gdy przy użyciu tabeli redukcyjnej otrzymuje się wyniki zbliżone do punktów granicznych, 9%, 13% i 20% ekstraktu brzeczki podstawowej: W tych wypadkach wskazane jest ogrzanie lub oziębienie próbki do temperatury normalnej i odczytywanie przy tej temperaturze wskazań cukromierza. Otrzymując jednak i w tym wypadku wynik, który nie daje bezwzględnej pewności, że odczytano ilość ekstraktu należycie a istnieje możliwość uzasadnienia n. p. obliczeniem warki ze słodu, że brzeczka może być mocniejsza i podlegać wyższemu opodatkowaniu (odczytano np. 12.9% lub 13% ekstraktu a obliczenie wskazuje, że brzeczka powinna mieć ponad 13%), należy w tych wypadkach dla pewności i ominięcia błędów na niekorzyść Skarbu Państwa przyjmować najniższy punkt na skali widoczny, odczytywać ostro tak aby w tych wypadkach granica opodatkowania została przekroczona np. 13.1% ekstraktu. Przedsiębiorcy należy jednak dać w tych wypadkaah możność ewentualnego odwołania się i oznaczenia w badanej brzeczce ekstraktu w sposób dokładny. W tym celu należy zaczerpnąć w obecności przedsiębiorcy kilka prób badanej brzeczki lub piwa do butelki, zakorkować

je silnie i o ile zachodziłaby obawa, że próbka przed nadejściem do zbadania ulegnie zepsuciu, wysterylizować ją gotując zakorkowaną w wodzie lub parze przez pół godziny. Tak wysterylizowaną próbkę należy wysłać pod zamknięciem przedsiębiorcy i urzędowem do najbliższego laboratorjum okręgowego D. P. M. S. Jedną próbkę należy oddać przedsiębiorcy pod zamknięciem urzędowem do przechowania jako rezerwę. Zaczerpnięcie kilka prób jest wskazane z tego powodu, że przy sterylizowaniu część butelek może popękać.

RUCH SŁUŻBOWY
W KONTROLI SKARBOWEJ.

Izba Skarbowa w Białymstoku. Usam Białystok: kom. X st. Józef Duniec, rew. XI st. Jan Rudalski, Stefan Prodan. Usam Grodno: zwolniony ze służby kom. IX st. Romuald Bogucki, zmarł kom. X st. Bolesław Jankowski 3. I. 28.

Izba Skarbowa w Brześciu n. Bugiem. Usam Pińsk: nowoprzyjęty kontr. Stefan Czarny w XI st. Usam Słonim: nowoprzyjęty Mieczysław Besser rew. XI st. sł, zwolniony ze służby Konstanty Kowalewski rew. w XI st. sł., przeniesiony z Lidy Stefan Forecki kom. w X st. sł. Usam Lida: nowoprzyjęty Józef Kwiatkowski kom. w X st. sł.

Izba Skarbowa w Grudziądzu. Nowoprzyjęci: kom. w IX st. sł. Mieczysław Markiewicz, Rudolf Mozołowski, Michał Pelc, Edward Dzikowski, kom. w X st. sł., Edward Karkoszka: rewidenci w XI st sł.: Wiktor Perek, Bronisław Waszak, Kazimierz Wiśniewski, Zygmunt Graff, Jan Suchacki, Franciszek Wolny, Józef Cisowski, Józef Terczyński, Józef Napierała. Usam Grudziądz: mianowani kom. IX st. sł.: Kazimierz Jednorog insp. w VIII st. sł., rew. XI st. Wiktor Krzyżanowski, Stefan Rogoziewicz, Kazimierz Prołowski, kom. w X st. służb. Przeniesieni kom. IX st. Franciszek Kieszkowski z Osia do Kocierzyny, kom. X st. Wadim Uszyczek z Osia do P. Rekt. Sp. w Toruniu, rewid. XI st. Jan Obarzanowski z Mełna do Starogardu i Andrzej Kordek do Grudziądza. Usam Toruń: miaowani kom. IX st. Józef Trzeciak, insp. w VIII st. sł.,

kom. X st. Teofil Chęciński kom. w IX st. sł, rewid. XI st. Jan Sagański, Antoni Andrykowski kom. w X st. Przeniesieni rewid. XI st. Adam Ciachowski do Szczodrowa, Eugenjusz Chmielewicz do Świetlikowa, Juljan Zachański do Starogardu, Edward Michalski do Nowego, Jan Fryca do Tczewa. Usam Brodnica: mianowani kom. IX st. Mieczysław Swisnewski insp. w VIII st. sł., rewid. XI st. Twaróg Antoni, Turzelski Franciszek kontr. w X st. sł.; przeniesieni kom. X st. Jan Guss do Lichbarka, Aleksander Cellary do Nowegomiasta, rew. XI st. Łukasz Rzeźnicki do Działdowa. Usam Chojnice: mianowani kom. X st. Jan Koszałkowski kom. w IX st. służb., kom. XI st. Henryk Marusiński, Tadeusz Chłodziński kom. w X st. sł., Jan Młynarski kontroler w XI-ym st. sł. Usam Starogard: mianowani Roman Czapliński inspektor w VII st. sł., Józef Lunbach inspektor w VIII st. sł., Jan Obarzanowski rew. w XI st. sł. Usam Wejherowo: mianowany Józef Szczniowski insp. w VIII st. sł.; przeniesiony z Grudziądza Józef Jarmołkiewicz kom. w X st. sł.; zwolniony ze służby Franciszek Barcz kom. IX st. Kontrola graniczna w Tczewie: mianowani Włodzimierz Dzierznicki insp. w VIII st. sł., Rudolf Kozłowski, Leopold Jaworowski, Władysław Knapik, Józef Matysiak kom. w IX st. sł. Zwolnieni Piotr Guzdek i Franciszek Żółkowski rewid. XI st. sł.

Wydział Skarbowy Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach. Nowoprzyjęty Szczepan Jagosz w XI st. sł., przeniesiony Albert Węglany komis. w VIII st. sł., zmarł Jan Cięgiel rewid. XI st. dnia 14. III. Usam Cieszyn: mianowani Bogacz Jan, Kossewski Adolf insp. w VIII st. sł., Gąsiorek Karol, Gottfried Paweł, Wydziniwski Bolesław, Chybiadziura Józef komis. w IX st. sł., Steffek Józef, Gyszyk Józef komis. w X st. sł. przeniesiony z Lublińca Karol Gąsiorek w IX st. służb. Usam Mysłowice: nowoprzyjęty rewident XI st. Morawski; zwolnieni Ludwik Bromiński kom. IX st., Wabrzarek Adolf kom. X st.

Izba Skarbowa w Kielcach. Usam Częstochowa: mianowani Kazimierz Własnicki kierownikiem Urzędu, Grzegorz Kozłowski insp. w VII st. sł., Walenty Szyler kom. w X st.; nowoprzyjęty Edward Beitlich, zwolniony ze służby Ignacy Stradomski. Usam Kielce: mianowany Wacław Właszczuk prow. rew. w XI st. sł.; przeniesiony do Słomnik Se-

weryn Biernacki kontr. XI st. Usam Miechów: przeniesieni kontr. XI st. Władysław Wojtowicz do Olkusza, Eugenjusz Druba do Olkusza, kom. IX st. Władysław Berger do Dębicy (Małopolska); zwolniony ze służby Piotr Żeglarz kontr. w XI st. sł.; zmarł Roman Piwoński mł. kontr. w XII st. w dniu 21 lutego. Usam Opatów: mianowani Karol Błoński insp. w VII st. sł., Józef Kowalski, Jan Rudy, Edmund Horodecki insp. w VIII st. sł., Juljan Snopek, Franciszek Więcek komis. w IX st. sł.; nowoprzyjęci kontr. w XI st. służb. Czesław Majka i Jan Frey.

Izba Skarbowa w Krakowie. Usam Kraków: nowoprzyjęci rewid. XI st. Kazimierz Bieńkowski, Eugenjusz Christan, Marjan Ludwig, Jan Heksel, Edward Śliwiński, Tadeusz Groele, Franciszek Janik. Mianowani: Karol Szymik kom. w IX st. służb., Tadeusz Dworski, Stanisław Meder, Jan Misiąg rew. XI st. sł.; przeniesieni do Krakowa insp. VII st. sł. Roman Burghardt, rew. XI st. Dymitr Sało, Stanisław Rygiel, Adolf Beniowski. W stan spoczynku przeniesieni: Wojciech Tabaj insp. VII st. sł., Walenty Machaj, Karol Szymik, Juljan Jankowski, Dymitr Maksymowicz—kom. w IX st. sł.; Jan Szewczyk, Zygmunt Szczepanik, Wojciech Wydko—kom. w X st. służb. Usam Tarnów: nowoprzyjęci rewid. w XII st. sł. Tadeusz Konarski. Franciszek Skolarszczyk, Józef Jurewicz; mianowani Jan Góralewicz insp. w VII st. sł., Jakób Frodynicz i Jan Piekoś — kom. w IX st. sł.; przeniesiony z Kielc Władysław Berger kom. IX st.; w stan spoczynku: August Jurcewicz insp. VII st., Jan Piekoś kom. IX st., Jan Konarski kom. X st. Usam Wadowice: nowoprzyjęci rewidenci XI st. sł. Karol Kurtz, Roman Lisowski, mianowani Marjan Babuchowski insp. w VIII st. sł., Jan Martusiewicz kom. w X st. służb., Jan Martusiewicz komis. w X st. sł., Czesław Górski rew. w XI st. sł.; przeniesiony do Kęt Józef Olear kom. X st.; w stały stan spoczynku: Tomasz Dec kom. X st., Franciszek Włodyga rew. XI st. Usam Nowy-Sącz: nowoprzyjęci kom. XI st. Mieczysław Olbrychtowicz, rew. XII st., Franciszek Olszewski, Franciszek Szafrański, Adam Bratkowski, Adam Łossowski; przeniesieni: Franciszek Boroński insp. VIII st. z Dąbrowy do Gorlic, kontr. XI st. Wincenty Chmura do Zbyszyc, kom. X st. Kazimierz Niżnik do Stróżów, komis. IX st. Wiktor Sommer do Gorlic; w stan spoczynku: Henryk Kucharski insp. VII st., Konstanty Kudelka kom. X st.

Izba Skarbowa w Lublinie. U s a m C h e ł m: nowoprzyjęty rew. XI st. Zenon Uszacki, mianowany Artur Skowroński komis. w IX st. sł., przeniesiony w stan spoczynku insp. VII st. sł. Juljusz Gergowich. U s a m L u b l i n: mianowani Michał Kobak, Bronisław Grubner, Andrzej Kramarz insp. VII st. sł., Władysław Guhr, Jan Kopczyński komis. w X st. sł.; przeniesiony z Izby rew. XI st. Bolesław Postępski; zmarł 23. I. Jan Kubicki st. komis. IX st. U s a m Ł u k ó w: mianowani Edward Białek kom. w IX st., Jan Cytryniak w X st. służb. U s a m S i e d l c e: mianowani Feliks Cielecki nacz. urz. w VII st. sł., Paweł Kamiński insp. w VII st. sł., Andrzej Masławski kom. w IX st. sł. U s a m Z a m o ś ć: mianowani Marjan Heck insp. w VIII st. sł. Józef Balen st. komis. w IX st. sł.

Izba Skarbowa we Lwowie. U s a m B r o d y: mianowani Aleksander Peleński inspektor w VII st. sł., Eugenjusz Kraus komis. w IX st. sł.; Karol Laufer i Antoni Koss kom. w X st., przeniesiony komisarz X stopnia służbowego Tadeusz Herasimowicz z Bursztyna do Łopatyna. U s a m B r z e ż a n y: mianowani rew. XI Józef Grzyb, Mieczysław Zawadzki. U s a m C z o r t k ó w: mianowani Tadeusz Kwiatkowski, Jan Tarczyński, Emil Waszylewicz komis. w IX st. sł., Bronisław Dobrzański komis. w X st. sł. U s a m J a r o s ł a w: mianowani Piotr Góral, Jan Bednarski, Jan Piątkiewicz komis. w X st. służb. przeniesiony z Dyrekcji ceł w Mysłowicach Marcin Zagrzebny. U s a m K o ł o m y j a: mianowani Franciszek Gefert, Jan Żegulewski insp. w VIII st. sł., Adam Popiel kom. w IX st., Józef Maciaszczyk w X st., Józef Smyk rew. w XI st. sł. U s a m L w ó w: nowoprzyjęty rew. w XI st. sł. Kazimierz Magelski; mianowani. Tadeusz Tuczapski, Władysław Ławnowicz insp. w VIII st. sł., Jan Lehnert, Aleksy Tylczak, Stanisław Lehnert kom. w X st.; przeniesieni rew. XI st. Henryk Patryn z Rudek i Karol Haźnak z Pelplina. U s a m P r z e m y ś l: nowoprzyjęty kontr. XI st. Zbigniew Bar, mianowani Bolesław Popiel insp. w VIII st. sł., Paweł Borenko komis. w IX st. sł.; przeniesiony Franciszek Wołoszczak z Sambora kom. X st. U s a m R z e s z ó w: mianowani Zdzisław Kałuski insp. w VII st. sł., Juljan Olas insp. w VIII st. sł., Władysław Śliniecki, Daniel Kamieniuk i Emanuel Wejss kom. w IX st. sł.; przeniesieni Jan Pańczyk kom. X st. z Husakowa, Mieczysław Zawadzki kontr. XI st. z Glinian; przeniesieni

w stan spoczynku: Kazimierz Styczyński insp. w VIII st. sł., Michał Łysiak kom. X st., Ludwik Gerula kom. IX st.; mianowany Wincenty Ganciarczyk kom. w X st. sł. Usam Sambor: mianowani Marjan Sklenarz insp. w VIII st. sł., Antoni Delkiewicz, Szymon Siemaszkiewicz, Eugenjusz Gergowich st kom. w IX st. sł. Kazimierz Balicki, Andrzej Duda. Stan. Majchrzak, Piotr Morasiewicz, Stefan Gazdawski, Franciszek Schmidt, Józef Górczyński komis. w X st. sł.; przeniesieni: Bronisław Jedliński rew. XI st. ze Lwowa do Rudnik, Henryk Batryn rew. XI do Lwowa. Zwolnieni ze służby komis. X st. Aleksander Garwoliński i Stanisław Stangret; rew. XI st. Roman Jaworski, spensjonowany Stefan Szuj insp. VIII st. sł. Usam Sanok; mianowani Jan Bielawski i Marcin Skotnicki insp. VIII st. sł., Karol Kochański, Władysław Sługocki, Stefan Spunda i Władysław Włodek kom. w IX st. sł., Kazimierz Porada komis. w X st. sł.; przeniesiony do Tarnopola komis. IX st. Włodzimierz Dorosz, spensjonowany kom. IX st. Paweł Siuda. Usam Tarnopol: mianowani Sergjusz Kotowicz insp. w VII st sł., Jan Chmielewski, Andrzej Kobylański, Jan Jarosław Bielawski, Karol Karjuński i Franciszek Wanke kom. w IX st. sł.; przeniesieni: insp. VIII st. Józef Kürtner do Trembowli, Józef Maciaszczyk do Nowego Sioła, ponownie przyjęty do pracy Józef Haass kom. XI st. Usam Żółkiew: mianowani Dymitr Matwiejejko i Franciszek Stanio komis. w X st. sł.; przeniesieni kontr. XI st. Emanuel Szczerba ze Śniatyna do Żółkwi, Józef Smyk z Rawy Ruskiej do Obertyna. W stan spoczynku kom. IX st. Franciszek Lander i kom. X st. Tomasz Wilczek.

Izba Skarbowa w Łodzi. Usam Sieradz: nowoprzyjęty kontr. XI Piotr Samaryk, mianowany Józef Bargielski insp. w VII st. sł. Usam Konin: mianowany Antoni Bławat insp. w VII st. sł., mianowani do odwołania Włodzimierz Burcew i Bronisław Pęski. Usam Piotrków: mianowani Franciszek Kubiczek insp. VIII st., Mikołaj Czuma i Józef Warzecha komis. w IX st. sł. Poruczono tymczasowe kierownictwo urzędu Antoniemu Laszko VII st. sł.; przeniesieni Stanisław Czachórski insp. VIII st. do Izby w Grudziądzu, Arkadjusz Bujnicki insp. VII st. na stanowisko rewizora w Wydz. IV. Zwolniony ze służby Antoni Pietras kontr. w XI st. sł.

Izba Skarbowa w Łucku. Usam Łuck; mianowany Ba-

zyli Fotyński kom. w IX st.; przeniesieni rew. XI st. Władysław Balicki i Eugenjusz Victor z Równego, Andrzej Osikowicz do Równego, Mieczysław Paradowski i Emil Lewandowski do Kowla, kom. Robert Kornacki do Kowla; zwolnieni ze służby kom. X st. Przemysław Kotwicki i rew. XI st. Marjan Onderko. Usam Równe: nowomianowany rew. XI st. Stanisław Zaleski, mianowani Leonard Kowalski insp. w VIII st. służb., Stanisław Pikulski, Józef Wolczek-Wołczkow komis. w IX st. sł.; przeniesieni rew. XI st. Feliks Dymiński do Kowla, kom. IX st. Michał Łyszak z Kowla, Ludomir Janowicz do Kowla. Usam Kowel: mianowany Wacław Postolko kom. w IX st. sł., zwolnieni ze służby Wiktor Wozniesieński insp. w VIII st. Ferdynand Sliwek rew. w XI st. sł.

Izba Skarbowa w Poznaniu. Usam Bydgoszcz: mianowany Marcin Marciniak komis. w IX st. sł., przeniesiony z Pobiedzisk Franciszek Wojdanowicz rew. w XI st. sł. Usam Gniezno: mianowani Ludwik Wróblewski, Władysław Tatarek i Stefan Chojnicki komis. w IX st. sł. Usam Inowrocław: mianowani Zygmunt Zagierski i Antoni Zabierski kom. w IX st. sł., zwolniony ze służby Józef Szóstak kontr. X st. Usam Jarocin: mianowany Ignacy Zagórski insp. w VIII st. sł ; przeniesieni ze Środy rew. XI st. Wincenty Janick, i Wacław Mazurkiewicz. Usam Leszno; mianowani Franciszek Poznański na insp. VII st. sł., Jan Chudzichowski kom. w IX st. sł. zniżony na IX st. Dolczewski Władysław. Usam Międzychód: mianowani Ludwik Szpakowski insp. w VIII st. sł., Stanisław Włodarek, Marcin Grzelak, Ignacy Jajcygrał kom. w IX st. sł.; przeniesieni rew. XI st. Kurlandt Franciszek ze Śremu i Aleksy Mieczysław do Śremu. Usam Ostrów: w stan spoczynku Włodzimierz Zawicki insp. w VIII st. sł. Usam Poznań: przeniesieni rew. XI st. Wacław Mazurkiewicz do Krotoszyna, Wincenty Janicki do Pleszewa. Usam Rogóżno: mianowani Jan Bąk i Wincenty Chawlicki insp. w VIII st. sł., Mieczyrław Kowalski, Piotr Rybak i Franciszek Schuhardt komis. IX st. sł.; w stan spoczynku Serwacy Reichert insp. VIII st. sł.

Izba Skarbowa w Warszawie. Mianowani: Antoni Gerwin iusp. w VIII st. sł., Antoni Bartoszek, Jan Brzeziński, Eligjusz Frankiewicz, Władysław Kotarski, Kazimierz Prajwowski Feliks Dubak, Władysław Różański, Cyprjan Pionkowski kom.

w X st. sł., Stefan Swendrowski, Józef Czubaty, Kazimierz Skotnicki kom. w IX st. sł., Stefan Jarząbek rew. w XI st. sł. Przeniesieni komis. IX st. Tadeusz Duda-Dziewierz z Izby Wołyńskiej, rew. XI st. Henryk Czajkowski z Izby lwowskiej. Zwolniony ze służby Stanisław Brodzik, kom. X st.

Izba Skarbowa w Wilnie. Usam Wilno: przeniesieni komis. IX st. Stanisław Leśniewski do Wydz. IV, Piotr Gumowski i Wacław Klemin do Wilejki. Usam Wilejka: nowoprzyjętz Stanisław Korzeniowski kontr. w XI st., przen. kom. IX st. Jan Kołacz do Wilna.

ROZPORZĄDZENIA WŁADZ CENTRALNYCH.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego Okólnikiem z dnia 31 marca 1928 r. L. 4172/IV/2/28 wyjaśniło, że Urzędy Akcyz i Monopolów jak również organa Kontroli Skarbowej nie powinne zalecać hurtownikom i detalicznym sprzedawcom wyrobów tytoniowych, zakup wywieszek (szyldów) z godłem państwowem tylko u pewnych firm.

Wygląd godła państwowego został zmieniony rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z d. 13. XII. 1927 r., a poszczególne firmy starają się już dziś dotychczasowe wywieszki dostosować do tego nowego przepisu.

Na prośbę firm zainteresowanych, które wywieszki wyrabiają, Dyrekcja P. M. T. podaje następujące nazwy firm wytwórczych:

1. Związek Kupców Tytoniowych (Warszawa);
2. Tadeusz Bohdanowicz, fabryka wyrobów tłoczonych na blasze w Krakowie;
3. Zakłady mechaniczne Ign. Książka w Kielcach;
4. Grodziskie Zakłady alum. i mechan. R. Gawałkiewicza w Grodzisku Mazowieckim;
5. Leopold Grünwald w Krakowie, ul. Śt. Krzyża 3;
6. Gisernia Artystyczna. Pracownia orłów państwowych artysty Piotra Szymańskiego w Łodzi ul. Gdańska 28.

Nadmienia się jednak dla uniknięcia wszelkich nieporozu-

mień, że wybór firmy którejkolwiek z wykazanych powyżej czy też nabycie szyldu w jakiejbądź innej wytwórni pozostawione jest w zupełności nabywcy (sprzedawcy wyrobów tytoniowych). Rzeczą Urzędów Skarbowych oraz Kontroli skarbowej jest tylko sprawdzić, czy wywieszka odpowiada obowiązującym przepisom.

Od siebie nadmieniamy, iż byłoby bardzo pożądane gdyby Dyrekcja P. M. T. obdzieliła Urzędy oraz urzędników kontroli skarbowej wzorkami wywieszek, bo inaczej trudno jest sprawdzić, czy znajdujące się w hurtowniach i sklepach tytoniowych są rzeczywiście przepisowe.

W dość licznych wypadkach Kontrola skarbowa w wypadkach, kiedy ujawnione zostało w handlu przekroczenie przepisów tytoniowych, podlegających karom umownym, oskarża nie koncesjonarjusza, lecz jego pełnomocnika; również i niektóre urzędy akcyzowe w podobnych wypadkach kary orzekają nie prawnym właścicielom koncesji. Dyrekcja P. M. T. pismem z dnia 31 marca 1928 r. L. 10440/IV/128 wyjaśniła błędność powyższego postępowania.

W Nr. 33 „Dziennika Ustaw“ za rok bieżący opublikowany został *Kodeks Postępowania Karnego*, wydany w drodze rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Radzimy kolegom zapoznanie się z Kodeksem, ponieważ w wielu wypadkach urzędnik Kontroli skarbowej postępowania swe winien ściśle stosować do wymogów powołanego przepisu. Szczególną uwagę kolegów zwracamy na rozdział III księgi III (rewizja i zatrzymanie rzeczy) i rozdział I księgi IV (tymczasowe aresztowanie).

Wymieniony Nr. 33 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej“ z r. 1928 kosztuje 1 zł. 20 gr.

W Nr. 36 „Dziennika Ustaw“ z r. 1928 ogłoszone zostało rozporządzenie Prezydenta z d. 22. III. 28 *o postęp. administracyjnem.*

Polecamy uwadze Szan. kol. powyższe rozporządzenie, które zawiera w sobie szereg wskazówek, które każdemu urzędnikowi akcyzowemu służby zewnętrznej bardzo przydać się mogą, aby uniknąć odpowiedzialności za niewłaściwe postępowanie przy wykonaniu czynności służbowych. Cena № 36 — 1 zł. 60 gr.

Pismem z dnia 24/IV 1928 r. L. D. VI. 3980/2/28 Ministerstwo Skarbu zawiadomiło Izbę Skarbową W. IV w Warszawie, że fabryki win owocowych i miodu syconego mogą używać zboża do zacierów w stosunku dowolnym. Otrzymany w taki sposób wyrób musi być uznany za napój podobny do wina, od którego stawka podatkowa wynosi 80 gr. (zasadnicza), a opłata patentowa od wytwórni będzie wynosić 60 zł.

Z powodu tragicznego wypadku z dwoma naszemi kolegami Ministerstwo Skarbu w dniu 27 kwietnia r. b. wydało za № D. VI. L. 3917/2/82 okólnik treści następującej;

„Do Izby Skarbowej, Wydział IV (wszystkie) i do Wydz. Sk. Śląsk. Urz. Wojew. w Katowicach.

W jednej z gorzelń na Śląsku zdarzył się w czasie pierwszego odpędu wybuch drewnianego kotła odpędowego aparatu perjodycznego, przyczem dwóch urzędników Kontroli skarbowej, dozorujących odpęd, zostało poważnie poparzonych, w wyniku czego jeden z nich zmarł, a drugi prawdopodobnie niezdolny będzie do dalszej służby. Ponadto poparzeni zostali pracownicy gorzelni, z których jeden także zmarł.

Ze względu na powyższe poleca się zwrócić z prośbą do miejscowych okręgowych Inspektoratów Pracy (Rozp. Prezydenta Rzeczyp. z dnia 14. VI. 1927 o inspekcji pracy, art. 4 i 5, Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 590) o możliwie surowe traktowanie kotłowych aparatów odpędowych przy wydawaniu zezwoleń na uruchomienie gorzelń, ze swej zaś strony, biorąc pod uwagę § 8 p. *a* ustęp ostatni rozp. Min. Skarbu o urządzeniu gorzelń z dnia 3. VIII. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 579), według którego aparaty kotłowe drewniane mogą pozostawać w gorzelniach tylko do zużycia, nie zezwalać na przeprowadzanie w nich żadnych poważniejszych napraw (naprz. zmiany den, klepek), w wyniku których aparaty te mogłyby być stopniowo całkowicie odnowione. Wzamian aparatów kotłowych drewnianych, wymagających naprawy, wskazane jest ustawić aparaty ciągłe, na co należy zwrócić uwagę odnośnych przedsiębiorców.

Dyrektor Departamentu (—) *Wojtowicz.*

W myśl okólnika Ministerstwo Skarbu z dnia 7 maja r. b. L Dz. VI/4177/2 wynika, że Naukowa Organizacja Gorzelnictwa jest obowiązana, w myśl umowy, do przeprowadzenia analiz

prób surowców, używanych do wyrobu spirytusu, jak również i prób surowego spirytusu. Dla uregulowania tej sprawy Ministerstwo zarządziło, aby urzędnicy Kontroli skarbowej nie czynili żadnych przeszkód przy pobieraniu tych prób przez instruktorów Naukowej Organizacji Gorzelnictwa. Próby spirytusu nie mogą przekraczać każdorazowo jednego litra objętościowego, winny być zapisywane na rozchód w gorzelni na podstawie ogólnych przepisów i odprawiane stosownie do obowiązujących przepisów o kontroli nad przewozem spirytusu.

Ośrodki Naukowej Organizacji Gorzelnictwa mają obowiązek prowadzić ewidencję pobranych prób spirytusu w osobnym zapisku. Ilości spirytusu, pozostałe ewentualnie po przeprowadzeniu analizy, powinien Ośrodek Naukowej Organizacji Gorzelnictwa odesłać za potwierdzeniem odbioru najbliższej rektyfikacji państwowej lub państwowej wytwórni wódek.

Pismem z dnia 26. IV. 1928 r. L. D. VI. 4295/2/28 na imię Wielkopolskiej Izby Skarbowej W. IV, rozesłanem w odpisie do pozostałych Izb Sk., Ministerstwo Skarbu zwaca uwagę na to, że z nadsyłanych tu z Urzędów akcyzowych sprawozdań o niedokładnościach w działaniu aparatów kontrolnych Siemensa wynika, że często z powodu zalania aparatów wywarem są one otwierane. Tak nprz. w okręgu Urzędu w Lesznie w marcu r. b. zdarzyły się trzy zalania aparatów wywarem i jedno spirytusem. Jak widać z uwagi, dotyczącej gorzelni Koronowo, na kierownika gorzelni nałożono karę porządkową z powodn zalania aparatu w wysokości zaledwie 20 zł., odnośnie zalania w pozostałych gorzelniach przeprowadza się dochodzenia karne.

Ponieważ zalanie aparatu wywarem jest prawie zawsze wynikiem niedbałego prowadzenia odpędu, z drugiej zaś strony powoduje konieczność przybycia do gorzelni urzędników Kontroli Skarbowej i otwarcia aparatu, a nieraz wywołuje nieprawidłowe następnie działanie aparatu, zwraca się uwagę izby na powyższe nienormalne zjawisko i na konieczność ukrócenia go drogą nakładania kar więcej surowych.

Nieco dziwny sposób sporządzania w jednym z Usamów na zachodzie tak poważnych dokumentów, za jakie uważać należy te, o których mowa poniżej, zmusiły Ministerstwo Skarbu do wydania w dniu 26/IV r. b. pisma L. D. VI. 4213/2 odpis którego otzymaliśmy i treść podajemy:

Nadsyłane z Urzędu tamtejszego sprawozdania o niedokładnościach w działaniu aparatów kontrolnych Siemensa pisane są ołówkiem, nieczytelnie, bez należytych danych, wymaganych w nagłówku podziałki „8", co uniemożliwia Ministerstwu kontrolę nad działaniem aparatów. Ponadto fakt przedkładania Władzy Centralnej sprawozdań w nieodpowiedniej, niedbałej formie zewnętrznej świadczy o lekceważeniu Władzy przęz tamtejszy urząd.

Poleca się Urzędowi sporządzać nadal sprawozdania pisane na maszynie lub atramentem, pismem wyraźnem i czytelnem, na właściwych blankietach, rozesłanych przez DPMS, a dla przejrzystości rozdzielać przedziałkę „8". „Wyniki sprawdzenia dokładności aparatu" na dwie części i wpisywać tylko cyfry w porządku, jak wymaga treść nagłówka, a więc naprz.:

Wyniki sprawdzenia i t. d.

8	
wg. aparatu	wg. odbieralnika
moc 88.44^0	88.3^0
obj. 355 l.	356 l.
ciepł. + 9^0 R.	+ 11$^1/_2{}^0$ R.

Zastępca Dyrektora Departamentu (—) *W. Grabowski.*

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektórzy kupcy i hurtownicy soli sprzedają sóli sprzedają sól po cenach dowolnych, zupełnie nie stosując się do ustalonego cennika.

Zawiadamiając o tem, M. Sk. poleciło niezwłocznie wydać zarządzenia władzom i podległym organom skarbowym, aby przypilnowały oraz ściśle przestrzegały stosowania się sprzedawców soli, zarówno hurtowych jak i detalicznych, do ustalonego przez władze cennika.

Równocześnie należy wezwać przedsiębiorców i kierowników wolnych składów soli, aby zamówienia hurtowników na sól jadalną, pobieraną za gotówkę, realizowali natychmiast, najpóźniej do 2 dni po otrzymaniu zamówień.

Zastępca Dyrektora Dep. (—) *Grabowski.*

Pismem z dnia 24 maja 1928 r. za L. D. VI. 1983/3/28 na imię Izby Skarbowej we Lwowie Ministerstwo Skarbu w sprawie barwienia olejów mineralnych, przeznaczonych do wolnych składów, zawiadomiło, że wolne składy olejów mineralnych mogą pobierać z rafinerji zabarwione oleje mineralne, lub też oleje mineralne mogą być wysyłane w stanie czystym, barwienia zaś w tym wypadku powinna dokonywać Kontrola Skarbowa, pozostająca na stałym dozorze w wolnym składzie, na koszt pobierającego przed wydaniem z wolnego składu.

OD REDAKCJI.

Wskutek przyczyn od Redakcji niezależnych protokuł Walnego Zjazdu delegatów Kół S. U. K. S. może być umieszczony w Nr! 7 „Wiadomości K. Sk.“, który obecnie już się układa i rozesłany zostanie w pierwszych dniach m. lipca r. b.

Druk „Społem“ Nowogrodzka 18-a Tel. 325-93